

Protokół

kontroli doraźnej przeprowadzonej w Urzędzie Gminy Imielno

I. Oznaczenie jednostki podlegającej kontroli:

Urząd Gminy Imielno; ul. Cmentarna 7; 28-313 Imielno; tel./fax: (41) 385 12 10; REGON: 000531890; NIP: 656-18-12-520. Wójtem Gminy Imielno jest Pan Zygmunt Brzeziński.

II. Imię i nazwisko, stanowisko służbowe inspektorów oraz numer i data upoważnienia do przeprowadzenia kontroli:

Kontrolę przeprowadził zespół pracowników Wydziału Polityki Społecznej Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach: Grzegorz Trapcia – Wojewódzki Koordynator realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, starszy inspektor wojewódzki Wieloosobowego Stanowiska ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Nadzoru nad Systemami Informatycznymi w JOPS – koordynator kontroli, oraz Anna Korcipa – inspektor wojewódzki Wieloosobowego Stanowiska ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Nadzoru nad Systemami Informatycznymi w JOPS na podstawie art. 36 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 31, poz. 206) oraz art. 22 ust. 8 z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r., poz. 182), ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 3 czerwca 2011 roku w sprawie nadzoru i kontroli nad realizacją zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie (Dz. U., Nr 126, poz. 718) oraz na podstawie pisemnych imiennych upoważnień do kontroli nr odpowiednio 970/2014 oraz 971/2014 z dnia 15 października 2014 r., wydanych z upoważnienia Wojewody Świętokrzyskiego przez Dyrektora Wydziału Polityki Społecznej Panią Renatę Segiecińską.

III. Data rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych:

Kontrolę przeprowadzono w dniu 17 października 2014 roku. Czynności kontrolne zakończono w dniu 24.10.2014r. – po przekazaniu do tut. Wydziału Polityki Społecznej przez Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Imielnie pisma dot. realizacji uprzednio wydanych zaleceń.

Dokonano wpisu do *Książki kontroli Urzędu Gminy w Imielnie* pod pozycją nr 3/2014.

IV. Określenie przedmiotu i zakresu kontroli oraz okresu objętego kontrolą:

Realizacja przez samorząd gminny zadania własnego o charakterze obowiązkowym w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie wynikającego z art. 9a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2005 r. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.), tj. sposobu realizacji przez Zespół Interdyscyplinarnej Gminy Imielno procedury Niebieskie Karty w [REDAKOWANE]

Okres objęty kontrolą: od 1 stycznia 2013 roku do 18 sierpnia 2014 r.

V. Opis stwierdzonego w wyniku kontroli stanu faktycznego, w tym ujawnionych nieprawidłowości oraz ich zakresu i skutków:

W dniu 1 sierpnia 2014 r. do Wydziału Polityki Społecznej wpłynął wniosek w sprawie mieszkanki Gminy Imielno, [REDAKTOWANE], zamieszkałej w miejscowości [REDAKTOWANE]. Pismo dotyczyło trudnej sytuacji życiowej w jakiej znalazła się Pani [REDAKTOWANE] związanej z podejrzeniem występowania przemocy w rodzinie. W związku z powyższym w trybie nadzoru nad realizacją zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie przez jednostki samorządu terytorialnego sprawowanego przez Wojewodę, na podstawie art. 7 ust. 1 pkt. 5 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie zwrócono się do Przewodniczącego Zespołu Interdyscyplinarnego w Imielnie o przekazanie dokumentacji w/w sprawy. W toku analizy nadesłanych dokumentów wykryto szereg nieprawidłowości:

- 1) Osobę doznającą przemocy w rodzinie oraz sprawcę przemocy w rodzinie zaproszono na posiedzenie grupy roboczej tego samego dnia w bezpośrednio następujących po sobie godzinach tj. na godz. 12⁰⁰ i 12³⁰ (posiedzenie grupy roboczej w dniu 15 lipca 2013), co jest niezgodne z zapisami §17 pkt 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz.U.2011.209.1245 z późn. zm.);
- 2) Skład grupy roboczej realizującej procedurę nie był dostosowany do potrzeb i problemów występujących w rodzinie. W skład grupy roboczej wchodziło niepotrzebnie aż trzech pracowników socjalnych, uzupełniał go tylko policjant, brak było natomiast między innymi przedstawicieli oświaty czy terapeuty;
- 3) Zespół Interdyscyplinarny zaproszenie na posiedzenie grupy roboczej dla osoby doznającej przemocy wysłał drogą pocztową za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Pismo odebrał teść osoby doznającej przemocy, ojciec domniemanego sprawcy przemocy. W toku dalszego postępowania okazało się, iż teść nie przekazał pisma adresatce tj. [REDAKTOWANE] w związku z powyższym [REDAKTOWANE] nie mogła uczestniczyć w spotkaniu grupy roboczej. Ponadto z akt sprawy wynika, iż teść opowiada się po stronie domniemanego sprawcy przemocy i o złą sytuację w domu [REDAKTOWANE] obwinia jedynie osobę, co do której istnieje podejrzenie, iż doświadcza przemocy domowej. Pomimo powyższych faktów Zespół nie zmienił drogi komunikacji i nadal wysyłał pisma listem ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru, a pisma nadal odbiera ta sama, stronicza osoba. Zachodzi zatem uzasadnione podejrzenie, iż pisma nie są nadal przekazywane do adresatki. Nawet jeśli korespondencja dociera do adresatki dostęp do niej osoby pozostającej z adresatką w konflikcie, może doprowadzić do zaostrzenia przemocy, a w efekcie do zagrożenia jej zdrowia i życia. Bez wątpienia takie postępowanie Zespołu przyczynia się natomiast do potęgowania braku zaufania osoby doznającej przemocy do Zespołu Interdyscyplinarnego, utrudnia, a wręcz uniemożliwia współpracę z osobami doznającymi przemocy. Zaufanie jest fundamentem efektywnej pomocy osobom doznającym przemocy. W przeciwnym wypadku ofiara jest wtórnie wiktyimizowana, a nie wspomagana, w związku z czym w sposób naturalny i w pełni zrozumiały wycofuje się ze współpracy z Zespołem Interdyscyplinarnym. W takim przypadku korespondencja

powinna być przekazywana osobiście, a w ostateczności listem poleconym ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru z dopiskiem „Do rąk własnych”, tak aby osoba doznająca przemocy mogła być pewna, że informacje które ujawni grupie pomagających jej specjalistów nie trafią do domniemanego sprawcy przemocy;

- 4) Pomimo upływu 13 miesięcy od wszczęcia procedury „Niebieskie Karty” Zespół Interdyscyplinarny nie przeprowadził wnikliwej diagnozy sytuacji rodziny. Na posiedzenia grupy roboczej wzywano tylko osoby, co do których istnieje podejrzenie, że są sprawcą i osobą doznającą przemocy. Poza osobami bezpośrednio objętymi procedurą NK członkowie grup roboczych z własnej inicjatywy prowadzili rozmowy tylko z teściem osoby doznającej przemocy. Grupa robocza prowadziła również rozmowy z rodzeństwem [REDAKTOWANE] jednakże nie były one efektem zaplanowanych przez grupę działań lecz wynikiem inicjatywy podjętej przez bliskich [REDAKTOWANE]. Na posiedzeniu grupy roboczej w dniu 11 lutego 2014 r. siostry [REDAKTOWANE] (które z własnej inicjatywy zgłosiły się na posiedzenie grupy roboczej) zwróciły uwagę, iż osobami pośrednio doznającymi przemocy są dzieci [REDAKTOWANE] podkreśliły jednocześnie pilną potrzebę objęcia dzieci pomocą psychologiczną, jednakże w dokumentacji brak jest informacji na temat podjęcia jakichkolwiek decyzji i działań przez Zespół Interdyscyplinarny w tym zakresie. Nie ustalono z jakich powodów i na czyj wniosek toczy się postępowanie o ograniczenie władzy rodzicielskiej obojga małżonków, co może mieć istotny wpływ na sprawę. Ponadto pomimo posiadanych informacji na temat toczącego się postępowania oraz konfliktu pomiędzy matką a najstarszą z córek, Zespół Interdyscyplinarny nie wystąpił do sądu z prośbą o wgląd w sytuację rodziny.

W aktach brak jest opinii pedagogicznych dot. funkcjonowania psycho-społecznego córek [REDAKTOWANE] pomimo iż są w wieku szkolnym. Wszelkie zawarte w dokumentacji ustalenia dotyczące sposobu sprawowania opieki nad dziećmi pochodzą od stron postępowania, które (co jest oczywiste) subiektywnie oceniają realizowanie przez siebie obowiązków rodzicielskich. Działania zespołu związane z dokonaniem oceny sytuacji dzieci w rodzinie [REDAKTOWANE] sprowadzały się jedynie do kontaktu ze szkołą w celu ustalenia czy dzieci mają trudności w nauce oraz do wizyty w domu rodziny przeprowadzonej z udziałem dyrektora szkoły. W dokumentacji procedury brak jest jednak wniosków z tej wizyty.

Jako przyczynę zdarzeń w rodzinie domniemany sprawca podaje brak zainteresowania domem i dziećmi jakie wykazuje jego zdaniem osoba doznająca przemocy. Jednakże pomimo, iż był on przez okres dwóch miesięcy nieobecny z powodu wyjazdu do pracy poza granicami kraju Zespół Interdyscyplinarny nie ustalił jak zadbane były dzieci w tym okresie i czy rzeczywiście nieobecność ojca wpłynęła na jakość sprawowanej opieki i sposób funkcjonowania rodziny.

Nie ustalono także jaki wpływ na funkcjonowanie rodziny ma brat [REDAKTOWANE] który zamieszkuje wspólnie z małżeństwem. Pomimo informacji posiadanych od rodzeństwa osoby doznającej przemocy, nie ustalono czy prawdą jest, iż pobyt brata w domu [REDAKTOWANE] jest wynikiem stosowania przez niego przemocy wobec własnej rodziny;

- 5) Pomimo, iż osoba co do której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie przyznała się do zachowań przemocowych w NK-D wypełnionej

przyjęte

na posiedzeniu grupy roboczej w dniu 15 lipca 2013 r. nie zaproponowano jej udziału w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych;

- 5) Pomimo, iż Zespół Interdyscyplinarny wiedział o prowadzonym przez Policję postępowaniu przygotowawczym dotyczącym przemocy w rodzinie [REDAKTOWANE] a w skład grupy roboczej wchodzi policjant, nie wiadomo na jakim etapie znajduje się obecnie to postępowanie. Ponadto Zespół Interdyscyplinarny nie kontaktował się z jednostką policji prowadzącą postępowanie, pomimo iż do Zespołu wpływały kolejne „Niebieskie Karty”. Takie postępowanie świadczy o lekceważeniu problemu i nie realizowaniu podstawowego celu dla którego Zespół Interdyscyplinarny został powołany;
- 6) Plan pomocy opracowany przez grupę roboczą sprowadza się głównie do wizyt monitorujących sytuację rodziny prowadzonych raz w miesiącu przez pracownika socjalnego i policjanta. Niejednokrotnie wizyty prowadzone były w czasie nieobecności osoby, co do której zachodzi podejrzenie, że doznaje przemocy w rodzinie lub rozmowy z domniemaną ofiarą odbywały się w obecności domniemanego sprawcy przemocy (np. notatki z wizyt z dn. 30.06.2013, 10.08.2013, 27.08.2013). Jest oczywiste, że w przypadku zadawania ofierze w obecności sprawcy pytań na temat odczuwanego zagrożenia z jego strony oraz przebiegu postępowania karnego (notatka z 6.03.2014) osoba doznająca przemocy będzie odpowiadać zdawkowo i niechętnie lub bagatelizować całą sprawę dla własnego bezpieczeństwa. Niedopuszczalna jest również sytuacja, w której do pracy z osobą doznającą przemocy w rodzinie i sprawcą przemocy wyznaczani są ci sami członkowie grupy roboczej. Ponadto osoby te prowadzą wizyty monitorujące w czasie gdy [REDAKTOWANE] jest w pracy. W przypadku nieobecności [REDAKTOWANE] wizyty niejednokrotnie kończyły się rozmową z teściem. Od początku postępowania Zespół Interdyscyplinarny ma powody uważać, iż ojciec [REDAKTOWANE] nie jest osobą bezstronną i jego zeznania mogą być niewiarygodne. Nie można więc wyciągać wniosków na temat funkcjonowania rodziny [REDAKTOWANE] tylko na ich podstawie i uważać za wiarygodne wyłącznie wypowiedzi domniemanego sprawcy. Takie nieprofesjonalne podejście doprowadzić może do utraty zaufania wobec osób realizujących procedurę u osoby doznającej przemocy, a w konsekwencji do zaprzepaszczenia szans na poprawę sytuacji i skuteczną pomoc. Zespół Interdyscyplinarny zobowiązany jest wziąć pod uwagę wszystkie informacje, okoliczności, wzajemne powiązania i fakty (np. przyznanie się sprawcy do stosowania przemocy, zeznania rodziny [REDAKTOWANE] prowadzone postępowanie przygotowawcze przez Policję, kolejne formularze Niebieskiej Karty „A” itd.). W planie pomocy oraz notatkach pojawiają się wzmianki o proponowanych oddziaływaniach terapeutycznych zarówno dla osoby stosującej jak i doznającej przemocy, brak jest jednak weryfikacji uczestnictwa w tego typu spotkaniach, bądź odmowy skorzystania z tej formy pomocy potwierdzonej podpisami osoby korzystającej jak i terapeuty. W świetle analizowanej dokumentacji oczywistym jest, iż wsparcia terapeutycznego wymaga cała rodzina. Do zadań Zespołu Interdyscyplinarnego/grupy roboczej należy dokładne ustalenie terminów i miejsc tych spotkań oraz monitorowanie prowadzonych oddziaływań i potrzeb rodziny w tym zakresie;
- 7) W dniu 4 sierpnia 2014 r. po interwencji brata osoby, która prawdopodobnie doznaje przemocy, zaproponowano kontakt dzieci z bliżej nieokreślonymi specjalistami z PCPR

w Jędrzejowie. W dokumentacji brak jest jednak informacji czy rodzina podejmie tego typu działania;

- 8) Notatki sporządzone na posiedzeniach grupy roboczej w dniach 10 i 11 lutego 2014 r. sugerować mogą, iż obecni przy rozmowach pracownicy socjalni nie do końca zdają sobie sprawę z mechanizmów przemocy domowej i opisanych w literaturze fachowej dysfunkcyjnych sposobach funkcjonowania sprawcy i ofiary.

Notatka służbowa sporządzona z rozmowy ze sprawcą 10 lutego 2014 r. tylko w niewielkim stopniu dotyczy jego przemocowych zachowań wobec osoby doznającej przemocy. Domniemany sprawca przedstawia się w roli ofiary i daje liczne przykłady na niewłaściwe postępowanie drugiej strony, co jest typową techniką uzasadniającą postępowanie sprawców przemocy. Sprawca wskazując pewne wadliwe jego zdaniem zachowania ofiary niejako usprawiedliwia stosowaną przez siebie przemoc – to typowe, opisane w literaturze zjawisko powinno być natychmiast przez członków grupy roboczej zakwestionowane w myśl zasady: nic i nigdy nie usprawiedliwia przemocy! Notatka ta może wskazywać na niedopuszczalną sytuację, w której Zespół Interdyscyplinarny daje wiarę opinii sprawcy i zamiast dogłębnie rozeznac wszystkie okoliczności i fakty związane z sytuacją rodziny i podjąć działania prowadzące do rozwiązania problemów rodziny, przyjmuje, że zachowania sprawcy są uzasadnione, a wina leży po stronie ofiary!

Notatka sporządzona następnego dnia z rozmowy z osobą doznającą przemocy podkreśla jej niezdecydowanie [REDAKTOWANE] niechętnie opisuje zdarzenia, jest rozbita emocjonalnie. Pracownik protokołujący spotkanie stwierdził w podsumowaniu, iż „zaangażowanie w sprawę jej rodzeństwa (...) może wyglądać tak, jakby oni chcieli dla [REDAKTOWANE] zrobić więcej, niż ona sama dla siebie”. Wskazuje to ponownie na brak wiedzy na temat typowych i w pełni zrozumiałych zachowań ofiar przemocy. Każda ofiara jest niestabilna emocjonalnie, a jej niezdecydowanie wynika w sposób oczywisty z sytuacji przemocy i może być nawet spotęgowane brakiem realnego wsparcia ze strony Zespołu Interdyscyplinarnego – po prostu ofiara widząc nieskuteczność pomocy traci wiarę w możliwość zmian i nadzieję na rozwiązanie swojej sytuacji i w efekcie wycofuje się.

Członkowie grupy roboczej przekazali [REDAKTOWANE] informację o możliwości skorzystania z Rodzinnego Punktu Informacyjno-Konsultacyjnego w Imielnie w celu uzyskania dalszej pomocy. Nie zmotywowano jednak osoby doznającej przemocy do podjęcia tego działania, nie wskazano osoby do której ma się udać, nie ustalono terminu spotkania. W żaden sposób nie zweryfikowano także czy doszło do kontaktu z terapeutą.

W notatce sporządzonej w dniu 6 sierpnia 2014 r. stwierdza się, iż „Wszelkie formy pomocy oferowane przez GOPS w Imielnie przez ostatni rok zostały odrzucone przez [REDAKTOWANE], w związku z powyższym istnieją wątpliwości czy [REDAKTOWANE] jest faktyczną ofiarą przemocy”. Należy zwrócić uwagę, iż nie można wnioskować faktu doznawania przemocy na podstawie chęci osoby, co do której istnieje podejrzenie że doznaje przemocy, do podjęcia współpracy z osobami pomagającymi. Osoby doznające przemocy często są wycofane, niepewne swojej sytuacji, z różnych powodów boją się przyznać do bycia ofiarą przemocy, są nieufne i apatyczne co często objawia się deklarowaną niechęcią do zmiany własnej sytuacji. Jednym z głównych zadań zespołów interdyscyplinarnych i grup roboczych jest wsparcie tych osób, pokazanie możliwości

rozwiązania problemu oraz motywowanie do skorzystania z pomocy i dokonania pozytywnych zmian w życiu. Warunkiem niesienia skutecznej pomocy osobom doznającym przemocy jest uzyskanie jej zaufania. W opisywanym przypadku działania Zespołu Interdyscyplinarnego niszczyły to zaufanie, więc naturalnym zachowaniem obronnym jest niezdecydowanie i wycofywanie się osoby doznającej przemocy ze współpracy z grupą roboczą. Wniosek o braku występowania przemocy sformułowany przez pracownika socjalnego pomimo przyznania się sprawcy, licznych interwencji policji oraz toczącego się postępowania należy uznać co najmniej za nieuprawniony;

- 9) Podczas interwencji policji w dniu 24 lipca 2014 r. ██████████ został zatrzymany. Jak wynika z zeznań ██████████ i jej rodziny ██████████ została uderzona przez męża w wyniku czego udała się do szpitala w celu przeprowadzenia obdukcji. Zaświadczenia lekarskiego poświadczającego ten fakt zespołowi interdyscyplinarnemu jednak nie przedstawiła, a Zespół Interdyscyplinarny nie wystąpił o wyjaśnienia w tej kwestii. W rozmowie przeprowadzonej po tym zdarzeniu ██████████ zaprzecza jakoby kiedykolwiek uderzył żonę, mimo iż uprzednio potwierdził fakt stosowania przemocy w Niebieskiej Karcie „D”. Członkowie grupy roboczej nie skontaktowali się z jednostką policji przeprowadzającą interwencję i nie ustalili, jakie zachowania były przyczyną zatrzymania ██████████ przez Policję;
- 10) W notatce z posiedzenia grupy roboczej z dn. 6 sierpnia 2014 roku protokołowanej przez Panią Ewelinę Bielecką członkowie grupy roboczej powołują się na informację zaczerpniętą z „wywiadu przeprowadzonego z dziećmi”. Nie ma żadnej informacji kto i na jakiej podstawie przeprowadził ten wywiad. W dokumentacji procedury nie znajduje się ani wywiad, ani jego opis;
- 11) Pomimo wypełnienia trzech NK „A” nie zaktualizowano formularza NK „C” – został on wypełniony tylko raz po wpłynięciu do zespołu interdyscyplinarnego pierwszej Niebieskiej Karty – A i do czasu przekazania dokumentacji do Wydziału Polityki Społecznej nie był weryfikowany ani modyfikowany, mimo iż obowiązek taki wynika z § 9.2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 roku w sprawie procedury Niebieskiej Karty oraz wzorów formularzy Niebieskiej Karty;
- 12) Asystent rodziny został skierowany do pracy z rodziną ██████████ dopiero w dniu 5 sierpnia 2014 r. Zgodę na podjęcie współpracy rodziny z asystentem wyraził tylko ██████████. W dokumentacji brak jest dowodów aby Ośrodek Pomocy Społecznej próbował kontaktować się w tej sprawie z ██████████. W okresie od objęcia rodziny opieką, asystent odwiedził dom ██████████ dwukrotnie 5 i 13 sierpnia, zarówno podczas pierwszej jak i drugiej wizyty nie zastał w domu osoby doznającej przemocy, bo była w pracy. Asystent na podstawie tych wizyt opracował plan pracy z rodziną, który w dniu 19 sierpnia 2014 r. podpisał również jedynie ██████████. Plan pracy z rodziną pomija niemal zupełnie problem przemocy w rodzinie. Powstrzymanie przemocy, jako największego problemu rodziny rzutującego na wszystkich jej członków, powinno być jego celem głównym. Zgodnie z Art. 15.1 pkt 1 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U.2013.135 z późn. zm.) plan pracy z rodziną powinien być opracowany i realizowany we współpracy z członkami rodziny oraz pracownikiem socjalnym. Aby mieć pewność co do kompleksowości i skuteczności realizacji planu konieczny jest kontakt ze wszystkimi dorosłymi członkami rodziny przy zachowaniu obiektywizmu i podmiotowości członków tej rodziny. W zaistniałej sytuacji praca

Rodzinie w Jędrzejowie. Z Niebieskiej Karty „D” wynika, iż sprawca obecnie nie stosuje przemocy [zał. 5].

W NK „D” Pan ██████████ zobowiązał się, że wspólnie z dziećmi przy wsparciu pracownika socjalnego GOPS skorzystają z pomocy psychologa w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Jędrzejowie. Dokumentacja nie zawiera jednakże jakiegokolwiek informacji na temat terminu wizyty ██████████ w PCPR, który miał zostać ustalony przez asystenta rodziny Panią Ewelinę Bielecką;

Zgodnie z ustaleniami kontroli Przewodnicząca Zespołu Interdyscyplinarnego pismem syg. OPS.550.29.2014 z dn. 22.10.2014 przekazała pismo mające stanowić odpowiedź dot. sposobu realizacji wydanych uprzednio zaleceń. Po raz kolejny pismo nie stanowi odpowiedzi na wydane zalecenia. W piśmie Przewodnicząca Zespołu podkreśla, iż „Nie jest wszystko skrupulatnie notowane, co daje zgola inny pogląd na naszą pracę. Brak zapisów o dokonanych ustaleniach wynika po części z mojego niedopatrzenia oraz z faktu natłoku spływających sprzecznych informacji na temat tej rodziny. Często mamy trudność w określeniu jednoznacznego stanowiska w kwestii istniejących konfliktów i nieporozumień jakie mają miejsce w rodzinie”. Przytoczonym tłumaczeniem, Przewodnicząca Zespołu kolejny raz przyznaje się do braku realizacji §10 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 roku dot. procedury Niebieskie Karty. Obowiązek dokumentowania wszelkich działań podejmowanych przez zespół ma na celu, oprócz gromadzenia ewentualnego materiału dowodowego dla postępowania przygotowawczego, systematyzować wiedzę na temat danej rodziny i służyć jej wnikliwej diagnozie. Brak dokumentacji połączony z dużą ilością sprzecznych informacji jest jedną z przyczyn indolencji Zespołu w sprawie ██████████.

Należy zauważyć, iż Zespół Interdyscyplinarny w Imielnie do dnia kontroli nie podjął się realizacji żadnego z zaleceń przekazanych przez Wydział Polityki Społecznej w dniu 25 sierpnia 2014 r. co świadczyć może o lekceważeniu nie tylko problemów rodzinnych ██████████ ale także przepisów prawa i organu nadzoru jakim jest Wojewoda.

VI. Wnioski z przeprowadzonej kontroli:

1. Procedura Niebieskie Karty w sprawie ██████████ prowadzona była w sposób niezgodny z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 roku dot. procedury Niebieskie Karty. Zawiera szereg błędów formalnych, jak i merytorycznych w związku z czym mogła doprowadzić do jeszcze głębszego pogorszenia relacji rodzinnych. Ponadto skutkowałą utratą zaufania osoby, co do której istnieje podejrzenie iż doznaje przemocy, do organów gminy i możliwości otrzymania jakiegokolwiek pomocy. Osobą odpowiedzialną za niewłaściwy sposób realizacji procedury jest Przewodnicząca Zespołu Interdyscyplinarnego Pani Maria Koźmińska, do której obowiązków należy organizowanie i nadzorowanie pracy Zespołu;
2. Pomimo przeprowadzonej przez Wojewodę Świętokrzyskiego w trybie nadzoru lustracji procedury Niebieskie Karty, prowadzonej w sprawie ██████████ oraz wydanych na tę okoliczność zaleceń, mających na celu poprawę jakości świadczonej pomocy, Gmina Imielno nie zrealizowała w/w zaleceń. Co więcej nie odpowiedziała na pismo w ustalonym terminie. Osobą odpowiedzialną za ten stan jest Wójt Gminy Imielno – Pan Zygmunt Brzeziński, jako organ wykonawczy gminy, kierownik jednostki kontrolowanej i sprawujący bezpośredni nadzór nad realizacją zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym.

Na podstawie ustaleń kontroli działalność kontrolowanej jednostki ocenia się **negatywnie**. W czasie kontroli stwierdzono szereg nieprawidłowości stanowiących naruszenie obowiązujących przepisów prawa. Miały one istotny wpływ na jakość świadczonej przez Zespół Interdyscyplinarny pomocy, dlatego konieczne jest niezwłoczne ich usunięcie, tak aby świadczona pomoc była skuteczniejsza.

VII. Ustaleń kontroli dokonano w oparciu o:

– sprawdzoną dokumentację oraz informacje i wyjaśnienia udzielone przez Przewodniczącą Zespołu Interdyscyplinarnego.

Treść protokołu i wnioski wynikające z kontroli omówiono z kierownikiem placówki.

VIII. Pouczenie o prawie i terminie zgłoszenia zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli oraz o prawie do odmowy podpisania protokołu:

Kierownik jednostki podlegającej kontroli może odmówić podpisania protokołu kontroli, składając w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania, wyjaśnienie przyczyny tej odmowy. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania protokołu przez zespół inspektorów i sporządzenia zaleceń pokontrolnych. Kierownikowi jednostki podlegającej kontroli przysługuje prawo zgłoszenia, przed podpisaniem protokołu kontroli, umotywowanych zastrzeżeń dotyczących ustaleń zawartych w protokole. Zastrzeżenia zgłasza się na piśmie do dyrektora właściwego, do spraw pomocy społecznej wydziału urzędu wojewódzkiego w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń do protokołu kontroli, termin odmowy podpisania protokołu wraz z podaniem jej przyczyn biegnie od dnia doręczenia kierownikowi jednostki podlegającej kontroli stanowiska dyrektora właściwego do spraw pomocy społecznej wydziału urzędu wojewódzkiego wobec zastrzeżeń. Pisemne zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole kontroli są poddawane analizie przez kontrolujący daną jednostkę zespół inspektorów (§ 16 rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej Dz. U. nr 61 poz. 543).

Protokół sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, jeden egzemplarz za poświadczaniem odbioru otrzymuje Kierownik jednostki podlegającej kontroli, drugi włącza się do akt kontroli.

Protokół podpisali:

Ze strony kontrolującej:

Guzowska Tawpica

Konujca Anna

Kielce, dn. 6 listopada 2014 r.

Renata Segiecińska
RENATA SEGIECIŃSKA
INSPEKTOR
WYDZIAŁU POLITYKI SPOŁECZNEJ

URZĄD GMINY
w Imielnie

woj. Świętokrzyskie

28-313 IMIELNO

tel/fax (41) 385 12 10 (41) 385 12 25

Ze strony kontrolowanej:

URZĄD GMINY

Zygmunt Brzeziński